

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O OBLIGACIONIM ODNOSIMA*

Član 1

U Zakonu o obligacionim odnosima („Službeni list CG“, br. 47/08, 22/17, 123/24 i 94/26) u DIJELU PRVOM, Glavi II, ODJELJKU 2, Odsjeku 5 naziv poglavlja III mijenja se i glasi: „III. ODGOVORNOST ZA NEISPRAVAN PROIZVOD“.

Član 2

Čl. 175 do 182 mijenjaju se i glase:

„Privredni subjekt

Član 175

(1) Privredni subjekt koji stavi u promet neki proizvod odgovara za štetu prouzrokovanu neispravnošću tog proizvoda bez obzira na krivicu.

(2) Privredni subjekt je proizvođač proizvoda ili proizvođač sastavnog dijela, pružalac povezane usluge, ovlašćeni zastupnik, uvoznik, pružalac usluge izvršenja narudžbi ili distributer.

(3) Proizvođač je svako fizičko ili pravno lice koje razvija ili proizvodi ili izrađuje proizvod, za koga se proizvod dizajnira ili proizvodi, koje se, stavljanjem svog imena, žiga ili drugih različitih obilježja na proizvod, predstavlja kao njegov proizvođač ili koje razvija, proizvodi ili izrađuje proizvod za sopstvenu upotrebu.

(4) Ovlašćeni zastupnik je fizičko ili pravno lice sa poslovnim sjedištem u Crnoj Gori i/ili Evropskoj uniji koju je proizvođač pisanim putem ovlastio da u njegovo ime obavlja određene poslove.

(5) Uvoznik je svako fizičko ili pravno lice koje na tržište Crne Gore i/ili Evropske unije stavlja proizvod iz države koja nije članica Evropske unije.

(6) Pružalac usluga izvršenja narudžbi je svako fizičko ili pravno lice koje u okviru privredne djelatnosti nudi najmanje dvije od sljedećih usluga: skladištenje, pakovanje, adresiranje i slanje proizvoda kojeg nema u svom vlasništvu, osim poštanske usluge u smislu zakona kojim se uređuju poštanske usluge, usluge dostave paketa, odnosno usluge koje uključuju prijem, usmjeravanje, prevoz i uručenje paketa, kao i druge poštanske usluge ili usluge prevoza tereta.

(7) Distributer je svako fizičko ili pravno lice u lancu snabdijevanja koje proizvod čini dostupnim na tržištu, osim proizvođača ili uvoznika tog proizvoda.

(8) Povezana usluga je digitalna usluga koja je integrisana u proizvod ili međusobno povezana sa proizvodom tako da bi njena odsutnost onemogućila obavljanje jedne ili više funkcija proizvoda.

(9) Učiniti dostupnim na tržištu podrazumijeva svako činjenje dostupnim proizvoda na tržištu Crne Gore i/ili Evropske unije radi distribucije, potrošnje ili upotrebe u okviru obavljanja privredne djelatnosti, sa ili bez naknade.

Proizvod

Član 176

(1) Proizvod je pokretna stvar, čak iako je ugrađena u drugu pokretnu ili nepokretnu stvar ili je sa njom povezana, uključujući električnu energiju, datoteku za digitalnu proizvodnju, sirovine i softvere.

(2) Datoteka za digitalnu proizvodnju je digitalna verzija pokretne stvari ili digitalni predložak za pokretnu stvar koji sadrži funkcionalne informacije potrebne za proizvodnju materijalnog predmeta putem automatizovanog upravljanja mašinama ili alatima.

(3) Sastavni dio je svaki materijalni ili nematerijalni predmet, sirovina ili povezana usluga, koji su integrisani u proizvod ili međusobno povezani sa proizvodom.

Neispravan proizvod

Član 177

(1) Proizvod je neispravan ako ne pruža bezbjednost koja se od takvog proizvoda opravdano očekuje ili koja se zahtijeva domaćim zakonodavstvom ili pravom Evropske unije.

(2) Prilikom procjene da li je proizvod neispravan uzimaju se u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, a naročito:

1) predstavljanje i karakteristike proizvoda, njegovo označavanje, dizajn, tehnička svojstva, sastav i pakovanje, kao i uputstva za njegovo sastavljanje, instalaciju, upotrebu i održavanje;

2) razumno predvidiva upotreba proizvoda;

3) uticaj na proizvod svake njegove sposobnosti da nastavi sa učenjem ili da stiče nove funkcionalnosti nakon njegovog stavljanja na tržište i stavljanja u upotrebu;

4) razumno predvidiv uticaj na proizvod drugih proizvoda za koje se može očekivati da će se upotrebljavati zajedno sa proizvodom, uključujući međusobno povezivanje tih proizvoda;

5) trenutak u kojem je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u upotrebu ili, ako proizvođač i nakon toga zadržava kontrolu nad proizvodom, trenutak u kojem proizvod prestaje da bude pod kontrolom proizvođača;

6) relevantne zahtjeve u pogledu bezbjednosti proizvoda, uključujući zahtjeve u području sajber bezbjednosti relevantne za bezbjednost;

7) svaki opoziv proizvoda ili bilo koja relevantna mjera nadležnog organa ili privrednog subjekta iz člana 180 ovog zakona koja se odnosi na bezbjednost proizvoda;

8) specifične potrebe grupe korisnika za čiju je upotrebu proizvod namijenjen;

9) da proizvod čija je svrha da spriječi nastanak štete ne ispunjava svoju svrhu.

(3) Proizvod nije neispravan samo zbog toga što je bolji proizvod, uključujući ažuriranja ili nadogradnje proizvoda, već stavljen na tržište ili stavljen u upotrebu, odnosno naknadno stavljen na tržište ili stavljen u upotrebu.

(4) Stavljanje na tržište podrazumijeva da je proizvod prvi put dostupan na tržištu Crne Gore i/ili Evropske unije.

(5) Stavljanje u upotrebu podrazumijeva prvu naplaćenu ili besplatnu upotrebu proizvoda u Crnoj Gori i/ili Evropskoj uniji u okviru privredne djelatnosti u okolnostima u kojima taj proizvod nije bio stavljen na tržište prije prve upotrebe.

(6) Kontrola proizvođača podrazumijeva da proizvođač proizvoda vrši ili, ako se radi o radnjama trećeg lica, odobrava ili pristaje na integrisanje, međusobno povezivanje ili isporučivanje sastavnog dijela, uključujući ažuriranja ili nadogradnje softvera ili izmjenu proizvoda, uključujući znatnu izmjenu, odnosno da proizvođač proizvoda može sam isporučiti ažuriranja ili nadogradnje softvera ili da to čini preko trećeg lica.

Pravo na naknadu štete

Član 178

(1) Svako ima pravo na naknadu štete prouzrokovanu neispravnim proizvodom.

(2) Zahtjev za naknadu štete može podnijeti i nasljednik oštećenog ili lice na koga je prešlo njegovo pravo na osnovu domaćeg zakonodavstva, propisa Evropske unije ili pravnog posla.

(3) Zahtjev za naknadu štete može podnijeti i zakonski zastupnik jednog ili više oštećenih na osnovu domaćeg zakonodavstva ili propisa Evropske unije.

Šteta

Član 179

(1) Pravo na naknadu štete u skladu sa članom 178 ovog zakona odnosi se na sljedeće vrste štete:

1) smrt ili tjelesnu povredu, uključujući medicinski priznato narušavanje psihičkog zdravlja;

2) oštećenje ili uništenje stvari, osim:

a) samog neispravnog proizvoda;

b) proizvoda oštećenog usljed neispravnog sastavnog dijela koji je proizvođač tog proizvoda ugradio u taj proizvod ili međusobno povezao sa njim ili je taj sastavni dio ugrađen, odnosno međusobno povezan sa proizvodom pod kontrolom tog proizvođača;

v) stvari koja se koristi isključivo u profesionalne svrhe;

3) uništenje ili oštećenje podataka koji se ne koriste isključivo u profesionalne svrhe.

(2) Naknada štete iz stava 1 ovog člana obuhvata:

1) cjelokupnu materijalnu štetu koja je nastala kao posljedica štete iz stava 1 ovog člana;

2) nematerijalnu štetu, uključujući fizičke i duševne bolove, strah i povredu psihičkog integriteta, ako je njena naknada propisana ovim zakonom.

(3) Odredbe st. 1 i 2 ovog člana ne utiču na pravo oštećenog lica da ostvaruje naknadu štete po drugim osnovima odgovornosti, u skladu sa zakonom.

(4) Podaci označavaju svaki digitalni prikaz akta, činjenica ili informacija i svaku kompilaciju tih akata, činjenica ili informacija, uključujući i njihov zvučni, vizuelni ili audiovizuelni zapis.

Odgovornost

Član 180

(1) Za štetu prouzrokovanu neispravnim proizvodom, uključujući i štetu koja je prouzrokovana neispravnim sastavnim dijelom koji je proizvođač tog proizvoda ugradio u taj proizvod ili međusobno povezao sa njim, odgovara njegov proizvođač.

(2) Ako je neispravnost proizvoda prouzrokovana neispravnim sastavnim dijelom koji je ugrađen u taj proizvod ili je međusobno povezan sa njim pod kontrolom proizvođača, za štetu prouzrokovanu neispravnim proizvodom, pored proizvođača proizvoda odgovara i proizvođač neispravnog sastavnog dijela.

(3) Ako proizvođač neispravnog proizvoda ili proizvođač sastavnog dijela nemaju poslovno sjedište u Crnoj Gori i/ili Evropskoj uniji, za štetu prouzrokovanu neispravnim proizvodom, pored proizvođača iz st. 1 i 2 ovog člana, odgovaraju uvoznik neispravnog proizvoda ili sastavnog dijela i ovlašćeni zastupnik, odnosno pružalac usluga izvršenja narudžbi, ako nema uvoznika sa poslovnim sjedištem u Crnoj Gori i/ili Evropskoj uniji, niti ovlašćenog zastupnika.

(4) Za štetu prouzrokovanu neispravnim proizvodom odgovara i svako fizičko ili pravno lice koje značajno izmijeni proizvod bez kontrole proizvođača i nakon toga ga učini dostupnim na tržište ili ga stavi u upotrebu.

(5) Značajna izmjena, u smislu stava 4 ovog člana, je izmjena proizvoda nakon što je stavljen na tržište ili u upotrebu koja se smatra značajnom na osnovu domaćeg zakonodavstva ili pravila Evropske unije o bezbjednosti proizvoda, kao i izmjena kojom se, u nedostatku takvih pravila, mijenjaju izvorna svojstva, svrha ili vrsta proizvoda, a da ta izmjena nije predviđena početnom procjenom rizika koju je sproveo proizvođač, kao i izmjena kojom se mijenja priroda opasnosti, stvara nova opasnost ili povećava nivo rizika.

(6) Ako nijedan od privrednih subjekata iz st. 1, 2 i 3 ovog člana nije odgovoran za štetu, za štetu prouzrokovanu neispravnim proizvodom odgovara distributer neispravnog proizvoda ako oštećeni zatraži od njega da identifikuje nekog od privrednih subjekata iz st. 1, 2 i 3 ovog člana s poslovnim sjedištem u Crnoj Gori i/ili Evropskoj uniji ili distributera koji je njemu isporučio proizvod, a distributer to ne učini u roku od mjesec dana od dana prijema zahtjeva oštećenog.

(7) Odredba iz stava 6 ovog člana primjenjuje se i na svakog pružaoca internetske platforme koji se ne smatra privrednim subjektom u smislu člana 175 ovog zakona, a koji potrošačima omogućava sklapanje ugovora na daljinu sa trgovcima, ako takva internetska platforma iznosi određenu informaciju ili na drugi način omogućava konkretnu transakciju tako da bi to prosječnog potrošača navelo na zaključak da informacije, proizvode ili usluge koji su predmet transakcije pruža sama internetska platforma ili primalac usluge koji djeluje na osnovu njenog odobrenja ili pod njenom kontrolom.

(8) Internetska platforma je hosting usluga koja, na zahtjev korisnika usluge, skladišti informacije i omogućava njihovu dostupnost javnosti, osim ako je ta aktivnost sporedna i isključivo pomoćna karakteristika druge usluge ili manja funkcionalnost osnovne usluge koja se, iz objektivnih i tehničkih razloga, ne može koristiti bez te druge usluge, a uključivanje te

karakteristike ili funkcionalnosti u drugu uslugu ne predstavlja način za izbjegavanje primjene odredaba ovog zakona.

Solidarna odgovornost

Član 181

Ako više privrednih subjekata odgovara za štetu prouzrokovanu neispravnim proizvodom, njihova je odgovornost solidarna.

Teret dokazivanja

Član 182

(1) Oštećeni je dužan da dokaže neispravnost proizvoda, pretrpljenu štetu i uzročnu vezu između neispravnosti proizvoda i štete.

(2) Pretpostavlja se da je proizvod neispravan ako:

1) privredni subjekt nije otkrio relevantne dokaze u skladu sa članom 182a ovog zakona;

2) je oštećeni dokazao da proizvod nije u skladu s obaveznim zahtjevima za bezbjednost proizvoda propisanim domaćim zakonodavstvom ili pravom Evropske unije čija je svrha zaštita od rizika nastanka štete koju je pretrpio oštećeni; ili

3) je oštećeni dokazao da je šteta prouzrokovana očiglednim kvarom proizvoda pri razumno predvidljivoj upotrebi ili u uobičajenim okolnostima.

(3) Uzročna veza između neispravnosti proizvoda i štete pretpostavlja se ako je utvrđeno da je proizvod neispravan i da je prouzrokovana šteta uobičajena posljedica te neispravnosti.

(4) Neispravnost proizvoda i/ili uzročna veza se pretpostavljaju, bez obzira što je tuženi otkrio dokaze u skladu sa članom 182a ovog zakona i uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti slučaja, ako:

1) tužilac ima pretjerane teškoće, naročito zbog tehničke ili naučne složenosti, da dokaže neispravnost proizvoda i/ili uzročnu vezu između njegove neispravnosti i štete; i

2) tužilac učini vjerovatnim da je proizvod neispravan i/ili da postoji uzročna veza između neispravnosti proizvoda i štete.

(5) U slučaju iz st. 2, 3 i 4 ovog člana tuženi može dokazivati suprotno.“

Član 3

Poslije člana 182 dodaje se sedam novih članova koji glase:

„Otkrivanje dokaza

Član 182a

(1) Na zahtjev lica koje je podnijelo tužbu za naknadu štete prouzrokovanu neispravnim proizvodom i koje je iznijelo činjenice i dokaze kojima čini vjerovatnim osnovanost zahtjeva za naknadu štete, sud će, u skladu sa st. 4, 5 i 6 ovoga člana, naložiti tuženom da otkrije relevantne dokaze sa kojima raspolaže.

(2) Na zahtjev tuženog koji je iznio činjenice i dokaze dovoljne za dokazivanje da su mu određeni dokazi potrebni za osporavanje tužbe za naknadu štete, sud će u skladu sa st. 4, 5 i 6 ovog člana, naložiti tužiocu da u skladu sa domaćim zakonodavstvom otkrije relevantne dokaze sa kojima raspolaže.

(3) Otkrivanje dokaza u skladu sa st. 1 i 2 ovog člana i domaćim zakonodavstvom ograničava se na ono što je nužno i proporcionalno.

(4) Prilikom utvrđivanja je li otkrivanje dokaza koje je zatražila jedna strana nužno i proporcionalno, sud će uzeti u obzir legitimne interese svih strana, uključujući interese trećih lica, posebno u vezi sa zaštitom povjerljivih informacija i poslovne tajne.

(5) Poslovna tajna, u smislu stava 4 ovog člana, je informacija:

1) koja u potpunosti ili u precizno definisanoj konfiguraciji ili zbiru njenih komponenti nije opšte poznata ili lako dostupna licima koja uobičajeno koriste tu vrstu informacija;

2) koja ima komercijalnu vrijednost zbog toga što je tajna; i

3) za koju je fizičko ili pravno lice koje zakonito kontroliše tu informaciju preduzelo odgovarajuće mjere radi očuvanja njene tajnosti.

(6) Ako dokazi čije se otkrivanje zahtijeva od tuženog sadrže podatke koji mogu biti poslovna tajna, sud može, na osnovu obrazloženog zahtjeva stranke ili po službenoj dužnosti, isključiti javnost sa glavne rasprave ili jednog njenog dijela, kao i preduzeti druge mjere koje smatra potrebnim kako bi se očuvala povjerljivost informacija kad se one koriste ili se na njih upućuje tokom sudskog postupka ili nakon njega.

(7) Sud može, na osnovu obrazloženog zahtjeva jedne od stranaka ili po službenoj dužnosti, naložiti da se dokazi koji treba da se otkriju iznesu u lako dostupnom i razumljivom obliku, u slučaju kad smatra da je takvo iznošenje srazmjerno troškovima i teretu strane od koje se to zahtijeva.

Oslobođenje od odgovornosti

Član 182b

(1) Privredni subjekt iz člana 180 ovoga zakona oslobađa se odgovornosti, i to ako dokaže da:

- 1) proizvod nije stavio na tržište ili upotrebu, ako se radi o proizvođaču ili uvozniku;
 - 2) proizvod nije učinio dostupnim na tržištu, ako se radi o distributeru;
 - 3) je vjerovatno da neispravnost koja je prouzrokovala štetu nije postojala u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište, odnosno upotrebu ili ako se radi o distributeru, u trenutku kada je učinjen dostupnim na tržištu ili da je ta neispravnost nastala nakon tog trenutka;
 - 4) je do neispravnosti koja je prouzrokovala štetu došlo zbog usklađenosti proizvoda sa zahtjevima utvrđenim propisima;
 - 5) najnovija dostignuća i tehnologije u trenutku kada je proizvod stavljen na tržište ili stavljen u upotrebu ili tokom perioda u kojem je proizvod bio pod kontrolom proizvođača nijesu omogućile da se neispravnost otkrije;
 - 6) se neispravnost proizvoda u koji je taj sastavni dio ugrađen može pripisati konstrukciji tog proizvoda ili uputstvima koje je proizvođač tog proizvoda dao proizvođaču tog sastavnog dijela, ako se radi o proizvođaču neispravnog sastavnog dijela;
 - 7) je neispravnost proizvoda koja je prouzrokovala štetu povezana sa dijelom proizvoda na koji izmjena proizvoda ne utiče, ako se radi o licu koje znatno izmijeni proizvod.
- (2) Izuzetno od stava 1 tačka 3 ovog člana, privredni subjekt se neće osloboditi odgovornosti ako je neispravnost proizvoda posljedica povezane usluge, softvera, uključujući njegovo ažuriranje ili nadogradnju, neobezbjedivanja ažuriranja ili nadogradnje softvera koji su neophodni za održavanje bezbjednosti proizvoda ili znatne izmjene proizvoda, pod uslovom da su te okolnosti bile pod kontrolom proizvođača.

(3) Odgovornost privrednog subjekta ne može se umanjiti niti isključiti ako je šteta prouzrokovana istovremeno neispravnim proizvodom i radnjom ili propuštanjem trećeg lica, pri čemu se ne isključuje primjena odredbi zakona kojima se uređuje pravo na regres ili pravo na doprinos u naknadi štete.

(4) Odgovornost privrednog subjekta može se umanjiti ili isključiti ako je šteta prouzrokovana istovremeno neispravnim proizvodom i krivicom oštećenog ili lica za koje oštećeni odgovara.

Zabrana ugovornog isključenja ili ograničenja odgovornosti

Član 182v

Odgovornost privrednog subjekta prema oštećenom licu se ne može zakonom ili ugovorom unaprijed isključiti ili ograničiti.

Pravo regresa

Član 182g

(1) Ako je za štetu odgovorno više privrednih subjekata, privredni subjekt koji je oštećenom naknadio štetu ima pravo regresa od drugih odgovornih subjekata u skladu sa odredbama ovog zakona o regresu solidarnih dužnika.

(2) Proizvođač koji u proizvod ugradi softver kao sastavni dio nema pravo regresa protiv proizvođača neispravnog softverskog sastavnog dijela koji je prouzrokovao štetu ako se ugovorom sklopljenim sa proizvođačem neispravnog softverskog sastavnog dijela odrekao

tog prava, a proizvođač neispravnog softverskog sastavnog dijela je mikro ili malo privredno društvo.

(3) Mikro privrednim društvom, u smislu stava 2 ovog člana, smatra se privredno društvo koje, zajedno sa svojim partnerskim i povezanim privrednim društvima, zapošljava manje od 10 zaposlenih i ostvaruje godišnji promet ili ima godišnji bilans stanja koji ne prelazi 2.000.000 eura.

(4) Malim privrednim društvom, u smislu stava 2 ovog člana, smatra se privredno društvo koje, zajedno sa svojim partnerskim i povezanim privrednim društvima, zapošljava manje od 50 zaposlenih i ostvaruje godišnji promet ili ima godišnji bilans stanja koji ne prelazi 10.000.000 eura.

(5) Partnerskim privrednim društvima, u smislu st. 3 i 4 ovog člana, smatraju se privredna društva koja nijesu povezana privredna društva u smislu stava 7 ovog člana, a između kojih postoji odnos u kojem jedno privredno društvo, samostalno ili zajedno sa jednim ili više povezanih privrednih društava, posjeduje 25% ili više kapitala ili glasačkih prava drugog privrednog društva.

(6) Izuzetno od stava 5 ovog člana, privredno društvo se ne smatra partnerskim privrednim društvom i kada je dostignut ili premašen prag od 25% kapitala ili glasačkih prava, pod uslovom da investitori nisu, pojedinačno ili zajedno, povezana privredna društva sa tim privrednim društvom, ako su investitori:

1) javne investicione korporacije, društva rizičnog kapitala, fizička lica ili grupe fizičkih lica koja redovno ulažu rizični kapital u privredna društva čijim se hartijama od vrijednosti ne trguje na uređenom tržištu, pod uslovom da ukupno ulaganje tih fizičkih lica ili grupa fizičkih lica u isto privredno društvo ne prelazi 1.250.000 eura;

2) univerziteti ili neprofitni istraživački centri;

3) institucionalni investitori, uključujući regionalne razvojne fondove;

4) jedinice lokalne samouprave koje imaju godišnji budžet manji od 10.000.000 eura i manje od 5.000 stanovnika.

(7) Povezanim privrednim društvima, u smislu st. 3 i 4 ovog člana, smatraju se privredna društva između kojih postoji jedan od sljedećih odnosa:

1) jedno privredno društvo ima većinu glasačkih prava akcionara ili članova u drugom privrednom društvu;

2) jedno privredno društvo ima pravo da imenuje ili razriješi većinu članova organa upravljanja, rukovođenja ili nadzora drugog privrednog društva;

3) jedno privredno društvo ima pravo da ostvaruje preovlađujući uticaj na drugo privredno društvo na osnovu ugovora zaključenog sa tim privrednim društvom ili odredbi osnivačkog akta ili statuta; ili

4) jedno privredno društvo, koje je akcionar ili član drugog privrednog društva, na osnovu sporazuma sa drugim akcionarima ili članovima tog privrednog društva, samostalno kontroliše većinu glasačkih prava akcionara ili članova u tom privrednom društvu.

(8) Smatra se da preovlađujući uticaj iz stava 7 tačka 3 ovog člana ne postoji ako se investitori iz stava 6 ovog člana neposredno ili posredno ne uključuju u upravljanje privrednim društvom, bez obzira na prava koja ostvaruju u svojstvu akcionara ili članova tog privrednog društva.

(9) Povezanim privrednim društvima, u smislu st. 3 i 4 ovog člana, smatraju se i privredna društva između kojih postoji neki od odnosa iz stava 7 ovog člana posredstvom:

1) jednog ili više drugih privrednih društava ili nekog od investitora iz stava 6 ovog člana;

2) fizičkog lica ili grupe fizičkih lica koja djeluju zajednički, ako ta privredna društva obavljaju svoju djelatnost ili njen dio na istom relevantnom tržištu ili na susjednim tržištima.

(10) Susjednim tržištem, u smislu stava 9 tačka 2 ovog člana, smatra se tržište proizvoda ili usluga koje neposredno prethodi ili neposredno slijedi relevantnom tržištu.

Rokovi za ostvarivanje prava

Član 182d

(1) Potraživanje naknade štete prouzrokovane neispravnim proizvodom u skladu sa ovim zakonom zastarijeva u roku od tri godine od dana kad je oštećeni saznao ili morao saznati za

štetu, neispravnost i identitet privrednog subjekta koji u skladu sa ovim zakonom odgovara za štetu.

(2) Pravo na naknadu štete prouzrokovane neispravnim proizvodom prestaje u roku od deset godina od dana kad je neispravan proizvod stavljen na tržište ili u upotrebu, odnosno od dana kad je znatno izmijenjeni proizvod učinjen dostupnim na tržištu ili stavljen u upotrebu nakon njegove znatne izmjene, osim ako je u tom roku protiv privrednog subjekta koji je odgovoran za štetu pokrenut postupak pred sudom ili drugim nadležnim organom radi utvrđivanja ili ostvarivanja zahtjeva za naknadu štete.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, ako oštećeni nije mogao pokrenuti postupak u roku od deset godina zbog latentne prirode tjelesne povrede ili oštećenja zdravlja, oštećeni nakon isteka roka od 25 godina ne može ostvariti pravo na naknadu štete, osim ako je u međuvremenu pokrenuo postupak protiv privrednog subjekta koji može biti odgovoran u skladu sa članom 180 ovog zakona.

(4) Na zastoj i prekid roka zastarijevanja shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koje uređuju zastoj i prekid roka zastarijevanja.

Javnost sudskih odluka

Član 182d

Pravosnažne odluke suda donijete u postupku za naknadu štete prouzrokovanu neispravnim proizvodom javno se objavljuju i dostupne su na internet stranici suda.

Područje primjene

Član 182e

(1) Odredbe ovog zakona koje se odnose na odgovornost za neispravan proizvod ne primjenjuju se na štetu prouzrokovanu nuklearnom nesrećom za koje je odgovornost uređena međunarodnim konvencijama koje je potvrdila Crna Gora.

(2) Odredbe ovog zakona koje se odnose na odgovornost za neispravan proizvod ne primjenjuju se na štetu prouzrokovanu besplatnim softverom otvorenog koda koji se razvija ili isporučuje izvan okvira poslovne djelatnosti.

(3) Odredbe ovog zakona koje se odnose na odgovornost za neispravan proizvod ne utiču na primjenu odredaba o odgovornosti za štetu prouzrokovanu opasnom stvari ili opasnom djelatnošću, odredaba o odgovornosti za materijalne nedostatke, odredaba o djelimičnom ispunjenju obaveze, odredaba o ugovornoj odgovornosti, opštih pravila o vanugovornoj odgovornosti za štetu, kao i odredaba o odgovornosti za štetu propisanih posebnim režimima odgovornosti koji su postojali u domaćem zakonodavstvu do 30. jula 1985. godine.

(4) Odredbe ovog zakona koje se odnose na odgovornost za neispravan proizvod ne utiču na primjenu propisa o zaštiti ličnih podataka.“

Član 4

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u “Službenom listu Crne Gore“, a primjenjivaće se od 9. decembra 2026. godine.

*U ovaj zakon prenesena je Direktiva (EU) Evropskog parlamenta i Savjeta broj 2024/2853/EU od 24. oktobra 2024. godine o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju van snage Direktive Savjeta broj 85/374/EEZ.